

Miljøforvaltningen trosser Stortinget

Miljøforvaltningen med Miljødepartementet og Direktoratet for Naturforvaltning i spissen, forvalter rovdyra i strid med Stortingets vilje og på tvers av føringer fra eget fagdepartement.

16. juni 2011 ble det inngått et forlik i Stortinget om norsk rovdyrpolitikk. Samtlige partier på Stortinget stilte seg bak forliket, og dagens miljøvernminister var blant forlikspartnerne. Forliket er basert på den todelte målsetningen om å sikre overlevelsen til alle de fire store rovviltartene i norsk natur, samtidig som skal sikre og utvikle en utmarkbasert næringsvirksomhet i landbruket, også i områder med fredet rovvilt. Det vises her spesielt til beitedyr på utmarksbeite. Forlikspartnerne ønsket gjennom den inngåtte avtalen å bidra til å dempe konfliktnivået mellom de to målsetningene, motvirke utrygghet og ivareta enkeltmenneskers og lokalsamfunns livskvalitet.

Forliket legger til grunn at konflikter rundt innrapportering og registrering av rovvilt samt skader forvoldt av fredet rovvilt må reduseres. Dette krever at den lokale kompetansen i arbeidet med bestandsovervåking og registrering styrkes, med rask oppfølging av observasjoner. I dette ligger at stortingspolitikkerne ønsker at fredet rovvilt holdes under kontroll, både i antall og utbredelse.

Det er tatt inn bestemmelser med sikte på å holde rovvilt og beitedyr mest mulig adskilt, ved at visse soner skal være prioriterte rovviltområder, mens andre soner skal være prioriterte beiteområder. Det presiseres at soneinndelingen må forvaltes tydelig. I prioriterte beiteområder skal uttak av rovdyr som gjør skade på beitedyr gjøres raskt, og i slike områder skal miljøforvaltningen bidra aktivt til å effektivisere slike uttak, uavhengig av om bestandsmålet for vedkommende rovviltart er nådd eller ikke. Forlikspartnerne har også bestemt at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområde for tamrein. Ved brev av 25. august 2011 har Miljøverndepartementet gitt en detaljert presisering til sine underliggende etater om at rovviltforvaltningen skal innrettes i samsvar med innholdet i rovviltforliket.

Gjennom en rekke vedtak i 2012 og 2013 som er klart i strid med rovviltforliket, har miljøforvaltningen bidratt til å **høyne** konfliktnivået istedenfor å **dempe** det. Som eksempler på slike vedtak kan nevnes:

- Statens Naturoppsyn fastslo i august 2012 at en bjørn herjet i saueflokkene i Stange, som ligger innenfor prioritert beiteområde. Fylkesmannens miljøavdeling avslo søknaden under henvisning til at det snart var sauesanking og at det var åpnet for lisensjakt på bjørn. Det er bred enighet om at lisensjakt er en lite egnet jaktform i akutte skadesituasjoner. Direktoratet for Naturforvaltning fastholdt avslaget ved behandling av klage på Fylkesmannens vedtak. Bjørnen fikk altså fortsette, noe som bidro sterkt til at tapstallene for sau i Stange kommune var på 14% i 2012.
- Statens Naturoppsyn bekreftet at det var ulv som oppholdt seg Løten/Stange/Lauvdalen like før slipp av sau på utmarksbeite i mai 2013. 14. mai ble det sendt søknad til Direktoratet for Naturforvaltning om uttak av potensiell skadegjører. Søknaden ble avslått under henvisning til at ingen sauer var skadd eller drept ennå. Like etter slipp på beite i slutten av mai slo ulven til, og gjorde stor skade. Avslaget er innklaget til departementet, som ennå ikke har ferdigbehandlet saken.

I en rekke tilsvarende saker kan vi ikke se at miljøforvaltningen har bidratt til raskt og effektivt uttak av dyr som gjør skade på beitedyr. Videre mener vi at direktoratet viser en fullstendig mangel på respekt for bestemmelsen om at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområde for tamrein.

For en samlet beitenæring virker det som om miljøforvaltningen i overveiende grad bruker alle muligheter for tolkninger og skjønn innen regelverket til å fremme bare én av de to målsetningene innen forliket. I dette ligger det en fare for at forvaltningen driver politikk istedenfor forvaltning, og beitenæringen mener det nå er på tide at Regjeringen og Stortinget presiserer overfor Miljøverndepartementet hvem som skal utforme landets rovdyrpolitikk, og at rovviltforliket skal respekteres og tillegges vekt ved forvaltningen av vedtatt politikk.

Hedmark Sau og Geit
v/ Ole Jakob Akre

Hedmark Bonde og Småbrukerlag
v/ Ståle Støen

Tyr
v/ Erlend Røhnebek

Hedmark Bondelag
v/ Einar Myki

Elgå Reinbeitedistrikt
v/ Jon Anders Mortensson